

بررسی مقاومت علف‌های هرز باریک برگ به علف‌کش کلودینافوب پروپارژیل با استفاده از

روش‌های گلخانه‌ای و مولکولی

اسکندر زند^{۱*}، آرش رزمی^۲، فاطمه بناء کاشانی^۲، فهیمه نظری^۲، مهدی راستگو^۳

۱- عضو هیات علمی بخش تحقیقات علف‌های هرز موسسه گیاه‌پزشکی-۲- محقق بخش تحقیقات علف‌های هرز موسسه گیاه‌پزشکی-۳- دانشگاه فردوسی مشهد

تاریخ دریافت: ۸۹/۳/۱۰

تاریخ پذیرش: ۹۰/۴/۱

چکیده

به منظور ارزیابی کارایی روشنایی مولکولی برای تشخیص علف‌های هرز مقاوم به علف‌کش، ۶۹ بیوتیپ از علف‌های هرز یولاف وحشی، خونی واش و چشم (Lolium spp.) مقاوم و حساس به علف‌کش کلودینافوب پروپارژیل مورد آزمایش قرار گرفت. در این آزمایش از روش dCAPS که روشی ساده برای تشخیص وضعیت I-1781-L در آزمیم استیل کوانزیم آ کربوکسیلاز علف‌های هرز باریک برگ است، استفاده شد. در این روش توده‌های مقاوم هتروزیگوت نتایج آزمایش داده شد و نتایج آزمایش های مولکولی برای علف‌های هرز یولاف وحشی، خونی واش و چشم به ترتیب ٪۹۰، ٪۷۹ و ٪۱۰۰ مشابه نتایج آزمایش گلخانه‌ای بود. در مجموع شیاهت آزمایش های مولکولی و گلخانه‌ای حدود ۸۵ درصد تشخیص داده شد و جانشینی لوسین به جای ایزو لوسین (Ile/Leu 1781) به عنوان مهم‌ترین مکانیزم مقاومت در بیوتیپ‌های مورد مطالعه شناخته شد. نامخوانی جزئی (حدود ۱۵ درصد) بین نتایج آزمایش های گلخانه‌ای و مولکولی نیز احتمالاً به مکانیزم مقاومت مبتنی بر غیر محل هدف (افزایش متابولیسم) و یا جهش‌های ایجاد شده در سایر نقاط (به جز 1781) مربوط می‌شود.

واژه‌های کلیدی: مقاومت، استیل کوانزیم آ کربوکسیلاز و روش dCAPS

* Correspondence to: eszand@yahoo.com

مقدمه

(Patzoldt & Tranel, 2001)، ارزیابی قطعات برگ (Corbett & Tardif, 2006) و ارزیابی آنژیمی (Corbett & Tardif, 2006). روش های فوق علی رغم برخورداری از دقت بالا، مستلزم وجود فضای وسیع برای انجام آزمایش و صرف وقت زیاد بوده و در ضمن قادر به تشخیص مقاومت عرضی و مکانیزم مقاومت نیستند (Corbett & Tardif, 2006; Kaundun & Windass, 2006; Delye et al., 2002). تحقیقات زیادی وجود دارد که در آنها از روش های مبتنی بر DNA به عنوان یک روش ساده در مطالعات مقاومت علف های هرز به علف کش ها استفاده شده است. (Kaundun & Windass 2006) از روش dCAPS¹ برای تشخیص محل اصلی موتاسیون بوجود آمده در علف های هرز بازیک برگ نسبت به علف کش های بازدارنده ACCCase استفاده نمودند. آنها معتقدند که روش dCAPS یک روش ساده، اقتصادی و قابل استفاده برای گونه های مختلف است که به راحتی قادر است توده های مقاوم همزیگوت (Leu/Leu 1781) و هتروزیگوت (Ile/Leu 1781) را تشخیص داده و مبنای را برای اندازه گیری دقیق فراوانی آلل غالب Leu در جمعیت های خاص بدست دهد.

در این مقاله نیز از روش مبتنی بر PCR (روش dCAPS) برای تشخیص مقاومت علف های هرز بازیک برگ یولاف وحشی، خونی واش و چچم نسبت علف کش های بازدارنده ACCCase استفاده شده تا کارآیی این روش نسبت به روش استفاده از گیاه کامل در گالخانه مورد مقایسه قرار گیرد.

مواد و روش**مواد گیاهی**

در این آزمایش ۶۹ توده از علف های هرز بازیک برگ یولاف وحشی، خونی واش و چچم که طی سال های ۱۳۸۵ و ۱۳۸۶ از استان های فارس، خوزستان، گلستان و ایلام جمع آوری شده بودند، مورد بررسی قرار گرفتند (جدول ۲). در آزمایش های قبلی مقاومت این توده ها نسبت به علف کش های بازدارنده ACCCase، از طریق روش کشت گیاه کامل در گلدان،

مقاومت به علف کش یک پدیده جهانی است و تا اواسط سال ۲۰۱۱ حدود ۳۵۸ بیو تیپ از ۱۹۷ خانواده نسبت به ۱۹ گروه از علف کش ها مقاوم شده اند (Heap, 2011). در برخی از مناطق دنیا مقاومت برخی از علف های هرز بازیک برگ نسبت به علف کش ها، به حدی مشکل ساز شده است، که به یک تهدید جدی برای پایداری تولید تبدیل شده است. علی رغم آنکه علف های هرز بازیک برگ حدود ۲۵ درصد از گونه های هرز را به خود اختصاص می دهند، ولی ۴۰ درصد از بیو تیپ های مقاوم مربوط به علف های هرز بازیک برگ هستند (Beckie, 2007). بازدارنده های ACCCase گروهی از علف کش های پس رویشی، بسیار کارآمد و با اهمیت از نظر اقتصادی هستند که به عنوان بازیک برگ کش انتخابی در گیاهان زراعی پهن برگ و بعضی از غلات مورد استفاده قرار می گیرند.

براساس آخرین اطلاعات ارائه شده در پایگاه کمیته کاری مقاومت به علف کش ها تا اواسط سال ۲۰۱۱ حدود ۳۷ گونه از علف های هرز بازیک برگ نسبت علف کش های بازدارنده ACCCase مقاوم شده اند (Heap, 2011). در ایران مقاومت علف های هرز بازیک برگ به علف کش های بازدارنده ACCCase برای اولین بار در سال ۲۰۰۶ گزارش شد (Zand et al., 2006) و تاکنون مقاومت علف های هرز یولاف (Phalaris ludoviciana Dur.)، خونی واش (P. minor Retz., P. brachystachys Link., P. paradoxa L.) و چچم (Lolium rigidum Gaud.) در سطح وسیعی از مزارع گندم (Zand et al., Zand et al., 2006) کشور گزارش شده است (2007).

برای تایید مقاومت علف های هرز به علف کش ها روش های مختلفی وجود دارد که برخی از این روش ها عبارتند از: روش زیست سنجی بذر و گیاه کامل (Bena Kashani et al., 2007; Cirujeda et al., 2006) ارزیابی در ظرف پتری (Corbett & Tardif, 2006) آزمون گرده، آزمون از طریق تکثیر پنجه ها (al., 2001)

¹ Drived cleaved amplified polymorphic sequence

۴۰۰ مایکرولیتر محلول ۲۴ به ۱ کلروفرم: ایزوآمیل الکل - که حاوی ۵ فنل بود - اضافه شد. میکروتیوب ها به مدت ۱۰ دقیقه با سرعت ۱۲۰۰۰ دور در دقیقه در دمای ۴ درجه سانتیگراد سانتریفیوژ شدند و سپس فاز شفاف بالایی به یک تیوب جدید انتقال داده شد. به هر کدام از میکروتیوب های جدید معادل دو سوم حجم مایع درون آنها، ایزوپروپانول سرد اضافه به مدت نیم ساعت در فریزر -۲۰ - درجه سانتی گراد نگهداری شد. در مرحله بعد میکروتیوب ها به مدت ۵ دقیقه با سرعت ۱۲۰۰۰ دور در دقیقه سانتریفیوژ شده و فاز بالایی دور ریخته شد و رسوب شفاف داخل آنها با اتانول ۷۰٪ سرد شستشو داده شده و سپس در هوای آزاد خشک شدند. در مرحله نهایی نیز به هر کدام از میکروتیوب ها ۵۰ میکرولیتر بافر TE اضافه گردید (Wan Kang *et al.*, 1998).

تعیین کمیت و کیفیت DNA

برای تعیین کمیت DNA از دستگاه بیوفوتومتر (ساخت شرکت اپندورف آلمان) استفاده شد و برای تعیین کیفیت DNA و اطمینان از خلوص DNA استخراج شده، کلیه نمونه ها پس از استخراج، توسط الکتروفورز افقی روی ژل آکارز ۱/۵ درصد برده شدند.

واکنش زنجیره ای پلیمراز (PCR)

واکنش های PCR با کمک ترمال سایکلر Bio Rad در حجم ۲۵ میکرولیتر انجام شد. هر کدام از واکنش های ۲۵ میکرولیتری حاوی یک میکرولیتر از هر پرایمر (جدول ۱) با غلظت ۵ میکرومولار، ۲/۵ میکرولیتر از 10XPCR buffer (بدون Mg Cl₂، یک میکرولیتر از Mg Cl₂ ۵۰ میلی مولار، ۰/۲۵ میکرولیتر از dNTP mix ۲۰ میلی مولار، ۲ میکرولیتر از Taq DNA Polymerase ۵ واحد و بقیه تا حجم ۲۵ میکرولیتر نیز آب مقطر دیونیز بود. برنامه حرارتی شامل یک مرحله و اسرشت سازی اولیه در دمای ۹۴ درجه سانتیگراد به مدت ۲ دقیقه و به دنبال آن ۳۵ سیکل که هر سیکل خود از سه مرحله مجزا

مطالعه شده بود (Zand *et al.*, 2009) و توده های مقاوم بر اساس نظر ادکینز و همکاران (Adkins *et al.*, 1997) تشخیص داده شده بودند. ادکینز و همکاران توده ای را نسبت به یک علف کش مقاوم می دانند که درصد وزن خشک آن نسبت به شاهد حداقل ۸۰٪، درصد گیاه باقیمانده آن نسبت به شاهد علف کش نخورده بیش از ۵۰٪ و میزان کنترل آن بر اساس شاخص EWRC حداقل ۴۰٪ باشد. ضمناً در صورتی که درصد وزن خشک حداقل ۵۰٪ و درصد گیاه باقیمانده بیش از ۵۰ درصد شاهد بدون علف کش باشد، آن توده را "احتمالاً مقاوم" می دانند.

استخراج DNA

Mورد نیاز در این تحقیق پس از تهیه محلول ها و بافر های لازم از بذر استخراج شد (Wan Kang *et al.*, 1998).

بافر استخراج: این بافر از ترکیب ۲۰ میلی لیتر Tris-HCl با غلظت یک مولار با pH = ۸، ۴ میلی لیتر NaCl با غلظت ۵ مولار، ۵ میلی لیتر EDTA با غلظت ۰/۵ مولار و ۰/۵ گرم SDS ۵% تهیه گردید.

بافر ۲٪ CTAB: این بافر از ترکیب ۱۰ میلی لیتر Tris-HCl با غلظت ۱۰۰ میلی مولار با pH = ۸، ۴ میلی لیتر EDTA با غلظت ۲۰ میلی مولار با pH = ۸، ۲۸ میلی لیتر NaCl با غلظت ۱/۴ مولار و ۱ گرم PVP ۱٪ تهیه گردید.

برای استخراج DNA ابتدا پوشش بذر جدا و بذر به دو قسمت تقسیم شد. بذور نصف شده در داخل میکروتیوب های ۱/۵ میلی لیتری قرار گرفتند. سپس به هر کدام از میکروتیوب ها، ۴۰۰ مایکرولیتر بافر استخراج حاوی پروتیناز K (با غلظت ۵۰ مایکرو گرم)، اضافه شد و میکروتیوب ها به مدت یک ساعت در دستگاه بن ماری با دمای ۳۷ درجه سانتی گراد قرار داده شدند. در مرحله بعد بذور موجود در درون بافر استخراج با استفاده از یک میله ای شیشه ای استریل خرد شدند و به هر کدام از میکروتیوب ها ۴۰۰ مایکرولیتر بافر ۲٪ CTAB افزوده شد. میکروتیوب ها به مدت ۱۵ تا ۲۰ دقیقه در دمای محیط نگهداری و سپس به هر کدام

۷۲ درجه سانتیگراد به مدت یک دقیقه تشکیل شده بود. آخرين مرحله شامل گسترش نهايی در دمای ۷۲ درجه سانتیگراد به مدت ۱۰ دقیقه بود.

شامل و اسرشت سازی در دمای ۹۴ درجه سانتیگراد به مدت ۳۰ ثانية، اتصال آغازگر به رشته الگو در دمای ۶۰ درجه سانتیگراد به مدت ۳۰ ثانية و گسترش رشته جدید در دمای

جدول ۱- نام و توالی پرایمر

پرایمر ها Primer	توالی ها Sequence ۵'-۳'	منبع Reference
NsiI1781f NsiI1781r	CTGTCTGAAGAAGACTATGGCCG AGAATACGCCTGGCAATAGCAGCACTTCCATGCA	Kaundun and Windass, 2006 -

هموزیگوت آلل گونه وحشی حساس یعنی AA است و گونه های مقاومی که هر دو آلل وحشی و جهش یافته را در خود داشتند (که نشان دهنده وجود مقاومت مبتنی بر هدف به صورت هتروزیگوس یعنی AC یا AT می باشد)، در معرض آنزیم برشی، هر دو باند ۱۳۰ bp و ۱۶۵ bp را ایجاد نمودند (شکل ۱ ب). شایان ذکر است که گونه های جهش یافته مقاوم (RR)، باید تولید باند ۱۶۵ bp کنند که این نیز دلیل بر وجود فرم هموژیگوت آلل گونه جهش یافته (مقاوم) یعنی TT یا CC می باشد. در این آزمایش گونه های جهش یافته مقاوم (RR) مشاهده نشد.

در ادامه بر اساس موارد فوق، به تفکیک گونه های علف هرز، تعداد بیوپتیپ های حساس و مقاوم آنها مشخص شد (جدول ۲) که در ادامه مورد بحث قرار خواهد گرفت. از آنجا که تعداد نمونه ها زیاد بود، در این گزارش فقط نتایج حاصل از PCR و برش آنزیمی توده های یولاف وحشی آورده شده است (شکل ۱).

جدول ۲ نتایج آزمایش های گلخانه ای و مولکولی در گونه های *P. paradoxa*, *Phalaris minor*, *Lolium multiflorum* و *Avena ludoviciana*, *P. Brachystachys*

را نشان می دهد. در این جدول اطلاعات مربوط به ۶۹ Lam. توده از علف های هرز باریک برگ یولاف وحشی، خونی واش و چشم که طی سال های ۱۳۸۵ و ۱۳۸۶ از استان های فارس، خوزستان، گلستان و ایلام جمع آوری و مقاومت و یا حساسیت آنها نسبت به علف کش های بازدارنده ACCase، از

برش آنزیمی قطعه تکثیر شده به منظور تشخیص توده های مقاوم و حساس، واکنش هضم آنزیمی در حجم نهایی ۳۲ میکرولیتر طبق توصیه شرکت سازنده (فرمتاز) و با مقدار ۱۰ میکرولیتر محصول PCR، Mph1103I میکرولیتر بافر $\times 10$ و ۲ میکرولیتر آنزیم برشی AvaIII (AvaIII) و ۱۸ میکرولیتر آب دیونیزه به مدت ۶ ساعت در دمای ۳۷ درجه سانتی گراد انجام و پس از آن محصول هضم آنزیمی روی ژل آگارز ۲ درصد حاوی ۰/۵ میکرو گرم در میلی لیتر اتیدیوم بروماید در بافر TBE(0.5x) مورد الکترو فورز قرار گرفت.

نتایج و بحث

جايكزینی نوكلوتید های C و T بجای A در موقعیت ۵۳۴۱ ژن آنزیم استیل کو آنزیم آکربوکسیلاز باعث جايكزینی اسید آمینه لوسین با ایزولوسین (I-L) شده و این جهش باعث مقاومت بالا به برخی علف کش های بازدارنده ACCase می شود (Delye, 2005). جهت تشخیص گیاهان مقاوم واکنش PCR با پرایمرهای اختصاصی (جدول ۱) بر اساس روش Kaundun & Windass (2006) در همه توده ها مشاهده گردید (شکل ۱ الف). پس از اطمینان از موفقیت واکنش PCR و تولید باند مورد نظر، در مرحله بعد محصولات PCR با استفاده از آنزیم Mph1103I (AvaIII) در معرض هضم قرار گرفتند که در اینجا، گونه های حساس (SS) تولید باند ۱۳۰ bp کردند و این نشان از وجود فرم

کند. شایان ذکر است که ۱۰٪ عدم همخوانی بین نتایج آزمایشات گلخانه‌ای و مولکولی را می‌توان هم به مکانیزم مقاومت مبتنی بر غیر محل هدف (افزایش متابولیسم) و هم به جهش‌های ایجاد شده در سایر نقاط (به جز Ile/Leu 1781) مربوط دانست. Delye ضمن آنکه مقاومت مبتنی بر محل هدف را مهمترین مکانیزم مقاومت به علف‌کش‌های بازدارنده ACCase می‌داند، نقش متابولیزم در مقاوم شدن علف‌های هرز باریک برگ نسبت به این علف‌کش‌ها را نیز متفقی نمی‌داند (Delye, 2005).

مقایسه نتایج آزمایشات گلخانه‌ای و مولکولی در خونی واش (*Phalaris spp.*)

بر اساس نتایج آزمایشات گلخانه‌ای انجام شده بر روی ۳۳ بیوتیپ خونی واش جمع آوری شده از استان‌های خوزستان، فارس و گلستان، ۱۵ بیوتیپ مقاوم، ۱۷ بیوتیپ احتمالاً مقاوم و ۱ بیوتیپ نیز حساس به علفکش‌های بازدارنده ستر اسیدهای چرب است. آزمایشات مولکولی انجام شده بر روی بیوتیپ‌های فوق نشان دهنده وجود ۲۵ بیوتیپ مقاوم (۳ بیوتیپ RR و ۲۲ بیوتیپ RS) و ۸ بیوتیپ حساس بود. با مقایسه نتایج آزمایشات گلخانه‌ای و مولکولی مشخص شد که چنانچه توده‌هایی که در آزمایش گلخانه‌ای احتمالاً مقاوم شناخته شده اند را نیز توده‌های مقاوم بدانیم (Moss et al., 2007)، نتایج آزمایش مولکولی ۷۸٪ مشابه نتایج آزمایش گلخانه‌ای است. عدم همخوانی بین نتایج آزمایشات گلخانه‌ای و مولکولی را می‌توان به جهش‌های ایجاد شده در سایر نقاط (به جز Ile/1781/Lue 2005) مربوط دانست (Delye, 2005).

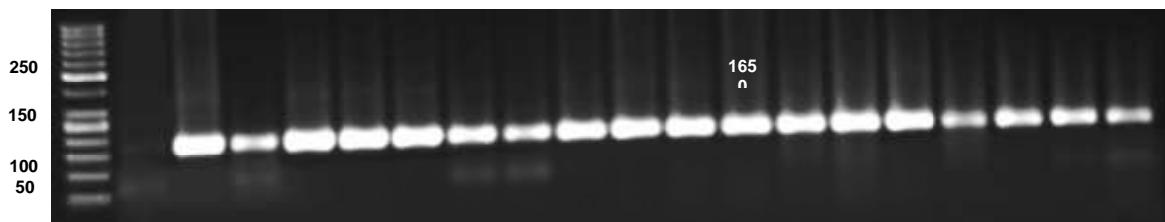
طریق روش کشت گیاه کامل در گلدان، مطالعه شده بود (Zand et al., 2009) آورده شده است. همانطور که در مواد و روش ذکر شد، برای تعین توده‌های مقاوم از روش ادکینز و همکاران (Adkins et al., 1997) استفاده شد.

مقایسه نتایج آزمایشات گلخانه‌ای و مولکولی در یولاف وحشی (*Avena spp.*)

نتایج حاصل از آزمایشات گلخانه‌ای نشان داد که از ۳۰ بیوتیپ یولاف وحشی بررسی شده در استان‌های خوزستان، فارس و ایلام، ۱۰ بیوتیپ مقاوم، ۱۹ بیوتیپ احتمالاً مقاوم و ۱ بیوتیپ حساس می‌باشند. بر اساس نظر موس و همکاران (Moss et al., 2007)، توده‌های احتمالاً مقاوم در واقع همان توده‌های مقاومی هستند که مقاومت آنها بالاست، ولی احتمالاً اثر علف‌کش را کاهش می‌دهد.

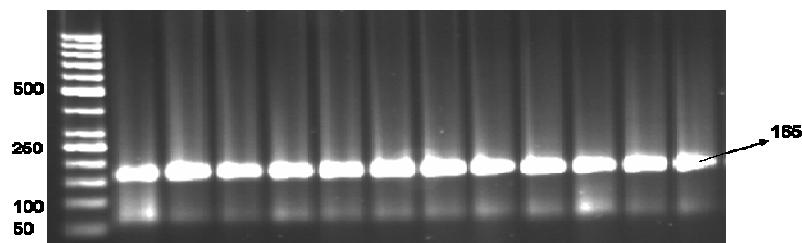
آزمایشات مولکولی انجام شده بر روی بیوتیپ‌های فوق نیز نشان دهنده وجود ۲۶ بیوتیپ مقاوم (RS) و ۴ بیوتیپ حساس (SS) است. چنانچه توده‌هایی که در آزمایش گلخانه‌ای احتمالاً مقاوم شناخته شده‌اند را نیز توده‌های مقاوم بدانیم (Moss et al., 2007)، نتایج آزمایش مولکولی در سه مورد با نتایج آزمایش گلخانه‌ای همخوانی نخواهد داشت. به عبارتی نتایج آزمایش آزمایش مولکولی در حدود ۹۰٪ مشابه نتایج آزمایش گلخانه‌ای است. این نتایج حاکی از آن است که پرایمر انتخاب شده برای این آزمایش که جهش ناشی از جانشینی لوسین به جای ایزولوسین (Ile/Leu 1781) را تعیین می‌کند، توانسته حدود ۹۰٪ از بیوتیپ‌های مقاوم را شناسایی کند و در ضمن جانشینی لوسین به جای ایزولوسین را به عنوان مهم‌ترین مکانیزم مقاومت در بیوتیپ‌های مورد مطالعه معرفی

Ladder 50bp

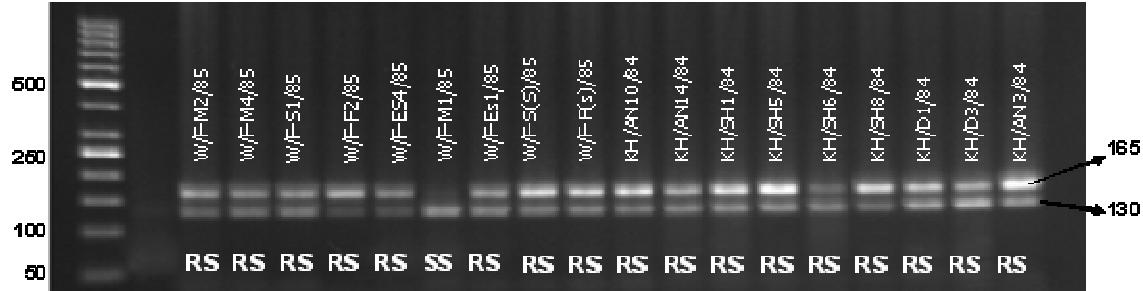

(A) الف

Ladder 50bp

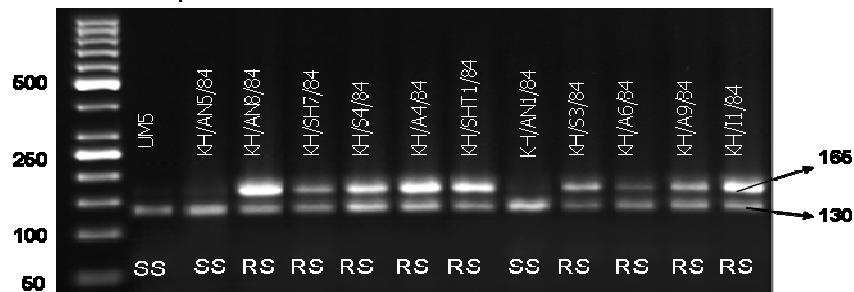

Ladder 150bp

(B) ب.

Ladder 150bp

(C) ج

شكل 1- نتایج حاصل از PCR (الف و ب) و برش آنژیمی (ج و د). (SS) بیوتیپ حساس و (RS) بیوتیپ هتروزیگوت مقاوم یولاف وحشی.

Figure 1- Results of PCR (A and B) and digestion (C and D). Susceptible biotype (SS) and Heterozygote and Resistance biotype (RS) of *Avena ludoviciana*.

برای جبران آنزیم مختل شده از سوی علفکش در گونه های مقاوم (ACCase Kaundun & Windass, 2006; Delye & Michel, 2005).

هر چند مکانیزم مقاومت به علفکش های بازدارنده استیل کوآنزیم آ کربوکسیلاز به چهار صورت فوق امکان پذیر است، ولی در بیشتر تحقیقات غیر حساس شدن آنزیم هدف به علفکش های بازدارنده ACCase بعنوان مکانیزم اصلی شناخته شده است (Kaundun & Windass, 2006; Delye & Michel, 2005) و از این رو تفاوت در نوع مکانیزم مقاومت از جمله مواردی است که در آینده باید مورد مطالعه قرار گیرد.

بر اساس مکانیزم اول که یک جهش ساده می تواند باعث بروز مقاومت شود، تاکنون برای مقاومت به علفکش های بازدارنده ACCase چندین جهش گزارش شده است که مهم ترین آنها شامل جایگزینی سیستئین به جای تریپتوфан در جایگاه ۲۰۲۷ و ۱۹۹۹، جایگزینی آسپارژین به جای ایزو لوسین در جایگاه ۲۰۴۱، جایگزینی آلانین به جای گلاسین در جایگاه ۲۰۹۶ و جایگزینی گلاسین به جای آسپارتیک اسید با در جایگاه ۲۰۷۸ می باشد (Delye, 2005). که برای تعیین آنها باید از پرایمرهای خاص استفاده نمود. البته از آنجا که جهش غالب جایگزینی لوسین به جای ایزو لوسین (Perston, 1781 / Ile / Leu) است (Perston, 2003) و این موضوع در این آزمایش نیز تایید شده است، بنابراین برای استقاده گسترده از روش های ملکولی برای تعیین مقاومت، مقرر نبود که از صرفه ترین پرایمر، پرایمری است که در این آزمایش مورد استفاده قرار گرفته است.

Perston جایگزینی لوسین به جای ایزو لوسین (Ile / Leu 1781) و جایگزینی تریپتوfan با سیستئین در جایگاه ۲۰۲۷ (Try / Sys 2027) را مهم ترین مکانیزم مقاومت در بیوتیپ های مقاوم ذکر کرده اند و عنوان کرده اند که دلیل مشخصی تا کنون برای این امر تشخیص داده نشده است (Perston, 2003).

در نهایت مقایسه نتایج آزمایشات گلخانه ای و مولکولی بیانگر آن است که با اندکی خطا (حدود ۱۵٪) می توان مقاومت

مقایسه نتایج آزمایشات گلخانه ای و مولکولی در چشم (*Lolium spp.*)

در رابطه با علف هرز چشم جمع آوری شده از استان فارس در آزمایشات گلخانه ای از بین ۶ بیوتیپ مورد بررسی ۱ بیوتیپ مقاوم و ۵ بیوتیپ احتمالا مقاوم بودند و بیوتیپ حساسی مشاهده نشد. نتایج آزمایشات مولکولی این بیوتیپ ها نشان دهنده وجود ۶ بیوتیپ مقاوم (۶ بیوتیپ RS) بود. در مورد این علف هرز نیز چنانچه توده هایی که در آزمایش گلخانه ای احتمالا مقاوم شناخته شده اند را نیز توده های مقاوم بدانیم (Moss et al., 2007)، نتایج آزمایش گلخانه ای ۱۰٪ مشابه نتایج آزمایش مولکولی است.

مقایسه کلی نتایج آزمایشات گلخانه ای و مولکولی

در کل از ۶۹ توده مورد بررسی ، نتایج آزمایش مولکولی و گلخانه ای در ۱۰ توده با هم همخوانی نداشت، به عبارتی با استفاده از پرایمر تعیین کننده بروز جهش در نقطه ۱۷۸۱ (Ile / Leu 1781) می توان با ۸۵٪ اطمینان بروز مقاومت را تعیین نمود. باید توجه داشت که در برخی علف های هرز مثل بیشتری بین نتایج آزمایشات گلخانه ای و مولکولی بود که جای بروزی بیشتر دارد. حدود ۱۵٪ عدم همخوانی بین نتایج آزمایشات گلخانه ای و مولکولی را می توان هم به مکانیزم مقاومت مبتنی بر غیر محل هدف (افزایش متابولیسم) و هم به جهش های ایجاد شده در سایر نقاط (به جز Ile / Leu 1781) مربوط دانست.

مکانیزم مقاومت به علفکش های بازدارنده استیل کوآنزیم آ کربوکسیلاز به چهار صورت امکان پذیر است: اول حضور آنزیم هدف غیر حساس در گونه مقاوم که از طریق یک جهش ساده نیمه غالب در ژن ساختاری ACCase ایجاد می شود ، دوم ایجاد جهش در غشاء گونه مقاوم که سبب قطبی شدن مجدد غشاء پس از القای حالت غیر قطبی از سوی علفکش های بازدارنده ACCase ، سوم اختلاف در متابولیسم علفکش در پیکر گیاه مقاوم و حساس و چهارم تولید آنزیم

عمده‌ترین مکانیزم مقاومت به این گروه از علف‌کش‌ها مقاومت مبتنی بر تغییر محل هدف است که از طریق موتاسیون در ژن‌های کد کننده ACCCase کلروپلاستی و بخصوص جایگزینی لوسین به جای ایزولوسین (Ile /Leu) (Delye & Michel, 2005) اتفاق می‌افتد (1781).

مواردی که در آزمایش گلخانه‌ای فنوتیپ مقاوم (RRR) بود، ولی در کار مولکولی بصورت هتروزیگوت (RS) خود را نشان داد، احتمالاً به این دلیل است که بروز جهش در مکان‌های ژنی دیگر علاوه بر مکان‌های ژنی ۱۷۸۱ صورت گرفته است بنابراین نیاز به آزمایش‌های تکمیلی دقیق تر و بیشتر برای مطالعه سایر مکان‌ها است.

علف‌های هرز به علف‌کش‌های بازدارنده‌های ACCCase را با استفاده از روش مولکولی تشخیص داد. در حال حاضر یکی از دقیق‌ترین و سریع‌ترین روش‌های تشخیص بیوپتیپ‌های DNA مقاوم به علف‌کش، استفاده از روش تشخیص مبتنی بر است (Corbett & Tardif, 2006). این روش که بسیار سریع و آسان است، فقط قادر به تشخیص جمعیت‌های مقاومی است که مکانیزم مقاومت آنها تغییر محل عمل است. به عبارت دیگر جمعیت‌های که مکانیزم عمل آنها غیر از تغییر محل عمل است را نمی‌توان با این روش شناسایی نمود (Corbett & Tardif, 2006; Delye et al., 2002). تحقیقات اخیر حاکی از آن است که هرچند مقاومت به بازدارنده‌های ACCCase ممکن است به دلیل افزایش متابولیسم نیز اتفاق بیافتد، ولی

جدول ۲- نتایج آزمایش‌های گلخانه‌ای و مولکولی در گونه‌های *Lolium multiflorum*.

Table 1- Results of Glass-house and digestion in *Phalaris paradoxa*, *P. Minor*, *P. Brachystachys*, *Avena ludoviciana* and *Lolium multiflorum*.

Results of digestions**	Results of Glass-house experiments*	City	Species	Code	Province
RS	RRR	Dezful	<i>Phalaris paradoxa</i>	C/KH-D/84	Khuzestan
RS	RRR	Shush	<i>Phalaris minor</i>	C/KH SH1/84	
RR	RRR	Shush	<i>Phalaris paradoxa</i>	C/KH-SH/85	
RS	RR	Sousangerd	<i>Phalaris brachystachys</i>	C/KH-S2/84	
RS	RR	Shushtar	<i>Phalaris minor</i>	C/KH-SHT/84	
RS	RR	Ahvaz	<i>Phalaris minor</i>	C/KH-A1/84	
RS	RR	Ahvaz	<i>Phalaris minor</i>	C/KH-A3/84	
RS	RR	Ahvaz	<i>Phalaris minor</i>	C/KH-A4/84	
SS	RRR	Ahvaz	<i>Phalaris minor</i>	C/KH-A7/84	
SS	RRR	Ramhormoz	<i>Phalaris brachystachys</i>	C/KH-R/84	
RS	RRR	Ahvaz	<i>Phalaris minor</i>	C/KH-A5/84	
RS	RRR	Andimeshk	<i>Phalaris minor</i>	C/KH-AN(S)/84	
RS	RR	Fasa	<i>Phalaris brachystachys</i>	C/F-F1/85	
RR	RRR	Fasa	<i>Phalaris minor</i>	C/F-F3/85	
RS	RR	Fasa	<i>Phalaris minor</i>	C/F-F4/85	
RS	RR	Shiraz	<i>Phalaris minor</i>	C/F-SH2/85	
RS	RR	Fasa	<i>Phalaris brachystachys</i>	C/F-F2/85	
RR	RR	Shiraz	<i>Phalaris minor</i>	C/F-SH1/85	
SS	RR	Fasa	<i>Phalaris minor</i>	C/F-F(s)/85	Fars
RS	RR	Estahban	<i>Phalaris minor</i>	C/F-ES/85	
SS	RR	Estahban	<i>Phalaris minor</i>	C/F-ES(S)/85	
RS	RR	Marvdasht	<i>Phalaris minor</i>	C/F-M1/85	
SS	RR	Marvdasht	<i>Phalaris minor</i>	C/F-M2/85	
RS	RRR	Marvdasht	<i>Phalaris minor</i>	C/F-M (s)/85	
SS	RRR	Gorgan	<i>Phalaris minor</i>	C/G1/85	
RS	RRR	Kordkoy	<i>Phalaris minor</i>	C/G3/85	
RS	RRR	Gorgan	<i>Phalaris minor</i>	C/G4/85	
SS	RRR	Gorgan	<i>Phalaris minor</i>	C/G5/85	
RS	RR	Gorgan	<i>Phalaris minor</i>	C/G6/85	Golestan
RS	RR	Aliabad	<i>Phalaris minor</i>	C/G7/85	
SS	S	Aliabad	<i>Phalaris minor</i>	C/G8/85	
RS	RRR	Aliabad	<i>Phalaris minor</i>	C/G10/85	

Results of digestions**	Results of Glass-house experiments*	City	Species	Code	Province
RS	RRR	Gorgan	<i>Phalaris minor</i>	C/G(S)/85	Fars
RS	RRR	Marvdasht	<i>Avena ludoviciana</i>	W/F-M 2/85	
RS	RRR	Marvdasht	<i>Avena ludoviciana</i>	W/F-M 4/85	
RS	RRR	Sepidan	<i>Avena ludoviciana</i>	W/F-S 1/85	
RS	RR	Fasa	<i>Avena ludoviciana</i>	W/F-F2/85	
RS	RR	Estahban	<i>Avena ludoviciana</i>	W/F-ES 4/85	
SS	RR	Marvdasht	<i>Avena ludoviciana</i>	W/F-M 1/85	
RS	RR	Estahban	<i>Avena ludoviciana</i>	W/F-ES 1/85	
RS	RR	Sepidan	<i>Avena ludoviciana</i>	W/F-S(S)/85	
SS	RR	Fasa	<i>Avena ludoviciana</i>	W/F-F(S)/85	
RS	RR	Andimeshk	<i>Avena ludoviciana</i>	W/KH-AN10/84	
RS	RR	Andimeshk	<i>Avena ludoviciana</i>	W/KH-AN14/84	
SR	RR	Shush	<i>Avena ludoviciana</i>	W/KH-SH1/84	
SR	RR	Shush	<i>Avena ludoviciana</i>	W/KH-SH5/84	
RS	RR	Shush	<i>Avena ludoviciana</i>	W/KH-SH6/84	
RS	RR	Shush	<i>Avena ludoviciana</i>	W/KH-SH8/84	
RS	RRR	Dezful	<i>Avena ludoviciana</i>	W/KH-D1/84	Khuzestan
RS	RRR	Dezful	<i>Avena ludoviciana</i>	W/KH-D3/84	
RS	RRR	Andimeshk	<i>Avena ludoviciana</i>	W/KH-AN3/84	
SS	RR	Andimeshk	<i>Avena ludoviciana</i>	W/KH-AN5/84	
RS	RR	Andimeshk	<i>Avena ludoviciana</i>	W/KH-AN8/84	
RR	RRR	Shush	<i>Avena ludoviciana</i>	W/KH-SH7/84	
RS	RR	Sousangerd	<i>Avena ludoviciana</i>	W/KH-S4/84	
RS	RR	Ahvaz	<i>Avena ludoviciana</i>	W/KH-A4/84	
RS	RR	Shushtar	<i>Avena ludoviciana</i>	W/KH-SHT1/84	
SS	RRR	Andimeshk	<i>Avena ludoviciana</i>	W/KH-AN1/84	
SS	RRR	Bostan	<i>Avena ludoviciana</i>	W/KH-S3/84	
RS	RRR	Ahvaz	<i>Avena ludoviciana</i>	W/KH-A6/84	
RS	RR	Ahvaz	<i>Avena ludoviciana</i>	W/KH-A9/84	
RR	RR	Ilam	<i>Avena ludoviciana</i>	W/ I 1/85	Ilam
SS	S	Canad	<i>Avena ludoviciana</i>	Um5	Susceptible control
RS	RRR	Shiraz	<i>Lolium multiflorum</i>	R/F4/85	Fars
RS	RR	Shiraz	<i>Lolium multiflorum</i>	R/F6/85	
RS	RR	Shiraz	<i>Lolium multiflorum</i>	R/F8/85	
RS	RR	Shiraz	<i>Lolium multiflorum</i>	R/F1/85	
RS	RR	Shiraz	<i>Lolium multiflorum</i>	R/F2/85	
RS	RR	Shiraz	<i>Lolium multiflorum</i>	R/F(s)/85	

RRR*: Resistant, RR: Probability resistant and S: Susceptible (Moss *et al.*, 2007).

RS**: Heterozygote resistant (I1781L) and SS: Susceptible (I1781I)

منابع:

Adkins, S., Wills, W. D., Boersma, M., Walker, S. R., Robinson, G., McLeod, R. J. and Einam, J. P. 1997. Weed resistance to chlorsulfuron and atrazine from the north-east grain region of Australia. *Weed Res.* 37: 343-349.

Beckie, H. 2007. Introduction to the symposium grass weed resistance: Fighting back. *Weed Technol.* 21: 289.

BenaKashani, F., Mohammad Alizadeh, H. and Zand, E. 2007. Investigation the resistance of wild oat (*Avena ludoviciana* Durieu) to fenoxaprop-p-ethyl whole plant bioassay and seed bioassay. *Pakistan J Bio Sci.* 10: 72- 77.

Boutsalis, P. 2001. Syngenta quick test: A rapid whole-plant test for herbicide resistance. *Weed Technol.* 15: 257-263.

- Cirujeda, A., Recasens, J. and Taberner, A. A. 2001. A quantitative quick-test for detection of herbicide resistance to tribenuron-methyle in *Papaver rhoeas*. Weed Res. 41: 523-534.
- Corbett, C. L. and Tardif, F. J. 2006. Detection of resistance to acetolactate synthase inhibitors in weeds with emphasis on DNA-based techniques: A review. Pest Manage Sci. 62: 584-597.
- Delye, C. 2005. Weed resistance to acetyl coenzyme A carboxylase inhibitors: An update. Weed Sci. 53: 728-764.
- Delye, C. and Michel, S. 2005. Universal primers for PCR-sequencing of grass chloroplastic acetyl-CoA carboxylase domain involved in resistance to herbicide. Weed Res. 45: 323-330.
- Delye, C., Matejicek, A. and Gasquez, J. 2002. PCR-based detection of resistance to acetyl-CoA carboxylase-inhibiting herbicides in black-grass (*Alopecurus myosuroides* Huds) and ryegrass (*Lolium rigidum* Gaud). Pest Manage Sci. 58: 474-478.
- Heap, I. 2011. International survey of herbicide resistance weeds. Online Internet. 1 September 2011. Available www.weedscience.com.
- Kaundun, S. S. and Windass, J. D. 2006. Derived cleaved amplified polymorphic sequence, a simple method to detect a key point mutation conferring acetyl CoA carboxylase inhibitor herbicide resistance in grass weeds. Weed Res. 46: 34-39.
- Moss, S. R., Perryman, S. A. M. and Tatnell, L. V. 2007. Managing herbicide-resistant black grass (*Alopecurus myosuroides*): Theory and practice. Weed Technol. 21: 300-309.
- Patzoldt, W. L. and Tranel, P. J. 2002. Molecular analysis of cloransulam resistance in a population of giant ragweed. Weed Sci. 50: 299-305.
- Perston, C. 2003. Herbicide resistance: Target site mutation. In: Weedy and Invasive Plant Genomics. eds. Stewart Jr, C. N. Wiley-Blakwell. Pp.127-148.
- Wan Kang, H., Yong, G. C., Ung, H. Y. and Moo, Y. E. 1998. A rapid DNA extraction method for RFLP and PCR analysis from a single dry seed. Plant Mol Biol Rep. 16: 1-9.
- Zand, E., Bena Kashani, F., Alizadeh, H. M., Soufizadeh, S., Ramezani, K., Maknali, A. and Fereidounpoor, M. 2006. Resistance to aryloxyphenoxypropionate herbicides in wild oat (*Avena Ludoviciana*). Iran J Weed Sci. 2:17-32.
- Zand, E., Bena Kashani, F., Baghestani, M. A., Maknali, A., Minbashi, M. and Soufizadeh, S. 2007. Investigating the distribution of resistant wild oat (*Avena ludoviciana*) populations to clodinafop-propargil herbicide in south western Iran. Environ Sci. 3: 85-92.
- Zand, E., Bena Kashani, F., Soufizadeh, S., Ebrahimi, M., Minbashi, M., Dastaran, F., Poorbayge, M., Jamali, M., Maknali, A., Younesabadi, M., Deihimfard, R. and Forouzesh, S. 2009. Study on the Resistance of Problematic Grass Weed Species to Clodinafop Propargyl in Wheat in Iran. Environ Sci. 6:145-160.

Comparison of Resistance of Grass Weeds to Clodinafop-Propargyl Using Glass-House and Molecular Methods

Eskandar Zand¹, Arash Razmi¹, Fatemeh Benakashani¹, Fahimeh Nazari¹, Mehdi Rastgoo²

1- Weed Research Department of Iranian Research Institute of Plant Protection 2- Ferdowsi university of mashhad

Abstract

In order to evaluate the efficacy of molecular method to detect the resistance of weeds to herbicides, 69 resistant or susceptible grass weed biotypes to clodinafop propargyl herbicide, including *Lolium* spp. (6 biotype), *Avena* spp. (30 biotype), and *Phalaris* spp. (33 biotype) were studied, dCAPS method as a simple method to diagnosis Ile1781Leu amino acid substitution in ACCase enzyme was used. The results of greenhouse experiment for *Avena* spp., *Phalaris* spp. and *Lolium* spp. were 90%, 79% and 100% similar to molecular experiment respectively. In general, the similarity of molecular method with current methods was about 85%. Isoleucine (Ile) to leucine (Lue) substitution at position 1781 (Ile /Leu) was the most common amino acid substitution selected with ACCase-inhibiting herbicide. The partial differences (about 15%) between glass-house and molecular methods also can explain by non-target site mechanism (enhancing metabolism) or another amino acid substitution.

Key words: Resistance, Acetyl coA carboxylase, dCAPS method.